

Sygn. akt IV U 232/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jacek Witkowski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania K. J. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 15 lutego 2016 r. (Nr (...))

w sprawie K. J. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje K. J. (1) prawo do renty socjalnej od 1 stycznia 2016 roku do 31 maja 2017 roku.

Sygn. akt IV U 232/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15.02.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 4 ustawy z dnia 27.06.2003 r. o rencie socjalnej odmówił ubezpieczonemu K. J. (1) prawa do renty socjalnej od dnia 1.01.2016 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 8.02.2016 r. stwierdziła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł K. J. (1). Wskazał, iż ze względów ortopedycznych jest on całkowicie niezdolny do pracy, a działająca na zlecenie ZUS Komisja Lekarska błędnie oceniła stan jego zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

K. S., ur. (...), w dniu 30.12.2015 r. złożył do (...) Oddział w S. wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty socjalnej (wniosek k. 79 a. r.). W czasie składania powyższego wniosku, był on uprawniony do pobierania renty socjalnej

do dnia 31.12.2015 r. (decyzja z 10.01.2014 r. o ponownym ustaleniu prawa do renty socjalnej k. 53 a r.). W toku postępowania orzeczniczego Komisja Lekarska ZUS stwierdziła u wnioskodawcy następujące schorzenia: stan po urazie komunikacyjnym w dniu 1.09.2009 r. ze złamaniem wieloodłamowym szyjki kości udowej prawej leczonym wielokrotnie operacyjnie z upośledzeniem ruchów w stawie biodrowym prawym i skróceniem kończyny, stan po złamaniu nasady dalszej kości udowej prawej leczonym operacyjnie z zaburzeniami zrostu i przykurczem wyprostnym stawu kolanowego, stan po złamaniu kłykcia przyśrodkowego kości piszczelowej prawej. Zdaniem Komisji Lekarskiej, aktualne zaawansowanie schorzeń nie narusza sprawności organizmu w stopniu dającym podstawy do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy. Dysfunkcja układu ruchu stwierdzona badaniem bezpośrednim, wynikami badań zgromadzonymi w dokumentacji medycznej, narusza sprawność organizmu w stopniu umiarkowanym (k. 16v a. l.). Na tej podstawie organ rentowy wydał w dniu 15.02.2016 r. zaskarżoną decyzję, w której odmówił K. J. (1) prawa do renty socjalnej od 1.01.2016 r. (decyzja k. 85 a. r.).

W toku postępowania odwoławczego, Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego ortopedy-traumatologa. Biegły ten, po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie oraz po przeprowadzeniu badania stwierdził, iż ubezpieczony jest nadal, okresowo, od 1.01.2016 r. do 31.05.2017 r. całkowicie niezdolny do pracy. Biegły rozpoznał u ubezpieczonego przykurcz wyprostny biodra prawego, stan po alloplastyce totalnej stawu biodrowego, przykurcz wyprostny kolana prawego oraz pourazową artrozę kolana prawego.

W uzasadnieniu opinii biegły wskazał m. in., iż ubezpieczony na skutego wypadku samochodowego doznał złamania szyjki kości udowej i dalszej nasady kości udowej prawej. W związku z tym był wielokrotnie leczony operacyjnie, a gojenie powikłane zostało z zaburzeniami zrostu szyjki kości udowej i przykurczem kolana. Badanie kliniczne wykazało istotne upośledzenie sprawności ruchowej ubezpieczonego w postaci przymusowego usprawnienia kończyny dolnej prawej i ograniczenie jej ruchomości w dwóch dużych, sąsiadujących ze sobą stawach, co powoduje, że ubezpieczony powinien być uznany za całkowicie niezdolnego do pracy. Niezdolność ta została określona do 31.05.2017 r., gdyż ubezpieczony oczekuje na kolejną operację prawej kończyny dolnej, która może poprawić jej ruchomość (opinia oraz opinia uzupełniająca k. 9-9v i 26 a. s.).

Organ rentowy nie zgłaszał zastrzeżeń do powyższej opinii.

W ocenie Sądu Okręgowego, sporządzona na potrzeby niniejszego postępowania opinia jest miarodajnym i obiektywnym dowodem aktualnego stanu zdrowia wnioskodawcy. Została sporządzona przez lekarza ortopedy-traumatologa, czyli osobę posiadającą specjalistyczną wiedzę z zakresu schorzeń, na które cierpi ubezpieczony. Wydanie opinii było poprzedzone nie tylko badaniem przedmiotowym, ale również analizą dokumentacji medycznej z dotychczasowego leczenia ubezpieczonego. Opinia jest logiczna, a jej wnioski zostały uzasadnione. Argumentacja biegłego jest, w ocenie Sądu, przekonująca.

Podkreślić należy, iż ubezpieczony miał wcześniej już przyznane prawo do renty socjalnej z powodu całkowitej niezdolności do pracy do 31.12.2015 r. Stan zdrowia ubezpieczonego w świetle opinii biegłego nie uległ poprawie.

W tej sytuacji Sąd przyjął, iż ubezpieczony K. J. (2) jest w dalszym ciągu całkowicie niezdolny do pracy i niezdolność ta powstała przez 18-tym rokiem życia. Nadal przysługuje mu zatem prawo do renty socjalnej począwszy od dnia 1.01.2016 r. do dnia 31.05.2017 r., gdyż spełnia on wszystkie warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej.

Mając na uwadze powyższe Sąd, z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzekł jak w wyroku.